

аудит, кожен з яких служить різним цілям.

Внутрішній аудит визначається як незалежна функція оцінки, створена в організації для перевірки та оцінки її діяльності як окремої служби для організації. Мета внутрішнього аудиту – допомогти членам організації ефективно виконувати свої обов'язки. З цією метою внутрішній аудит надає їм аналізи, оцінки, рекомендації, поради та інформацію про перевірену діяльність.

Державний аудит охоплює широкий спектр діяльності федеральних, державних, місцевих і численних регуляторних органів. Державні аудитори не тільки перевіряють фінансові звіти, але й визначають, чи досягаються цілі державних програм і, чи дотримуються окремі державні установи та приватні компанії чинних законів і правил.

Зовнішній аудит включає звітність про фінансову звітність, підготовлену керівництвом для зовнішніх користувачів (третьох сторін). До третьох сторін належать акціонери, кредитори, банкіри, потенційні інвестори.

Тому необхідність створення багаторівневих систем аудиту є однією з умов ефективного функціонування підприємств, установ, організацій та держави в цілому. На сучасному етапі розвитку важливо розуміти, що без контролю немає ефективного процесу управління.

Література:

1. Закон України від 22.04.93 р. "Про аудиторську діяльність", зі змінами та доповненнями. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/3125-12>

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ОПТИМІЗАЦІЇ ВИТРАТ НА ВИРОБНИЦТВІ

Дідик А.К.

*Науковий керівник: Благой В.В., к.е.н., доцент
Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

У цій роботі розглядається питання оптимізації витрат, що на протязі всієї історії виробництва є досить актуальним предметом економічних досліджень. Будь-яке підприємство може зіштовхнутися з проблемою нестачі економічних ресурсів, тому необхідно детально вивчити способи оптимізації витрат.

Протягом усієї історії промислової індустрії компанії намагаються вишукувати шляхи зниження витрат, у тому числі за рахунок покращення технологічного процесу виробництва, контролю над якістю виробленої продукції, удосконалення організаційної структури підприємства, розвитку підсобного господарства, економії на ресурсах, зменшення обсягів виробництва, застосування заощаджуючих технологій.

На даний момент проблема пошуку способів зниження та оптимізації витрат на виробництві є одним із найбільш актуальних питань для розвитку компаній. Необхідно чітко розуміти, що «оптимальний, не означає мінімальний». Скоротивши витрати до мінімально можливого рівня, можна не отримати очікуваного ефекту, а навпаки, дефіцит ресурсів у будь-якій галузі

загрожує призвести до небажаних наслідків.

В умовах сучасної економічної ситуації на перший план виходять нові вимоги до управління бізнесом, у тому числі впровадження нововведень та механізмів оптимізації витрат, пошук способів утримання ринкових позицій та переходу на якісно новий рівень розвитку. Загалом існує декілька найпопулярніших способів по оптимізації витрат:

1. Оптимізація чисельності персоналу.

Витрати на оплату праці та відрахування на соціальні потреби є значною статтею у складі собівартості продукції поряд з матеріальними витратами, амортизацією та іншими витратами. Суть цього способу полягає в тому, що під час кризи підприємства змушені скоротити структуру штату, звільнивши деяку кількість персоналу.

2. Зниження витрат за оплату труда.

Цей захід пов'язаний зі скороченням премій, доплат та надбавок до заробітної плати. Однак, якщо зовсім прибрати цей елемент заробітної плати, що виконує стимулюючу функцію, може статися зниження продуктивності праці. Тому необхідно знайти нові способи мотивації співробітників, щоб продуктивність праці не лише не погіршилася, а й зросла.[1]

3. Зменшення витрат на рекламу.

До скорочення цієї статті витрат варто підійти з обережністю, оскільки високий ризик програшу. Безумовно, організації необхідно знайти дешевші способи рекламування своєї продукції, але не варто відмовлятися від реклами повністю, оскільки, попри високий рівень витрат, реклама приносить прибуток.

4. Зниження управлінських витрат.

Насамперед необхідне зменшення витрат на відрядження співробітників апарату управління, тому що крім заробітної плати роботодавцю необхідно виплачувати добові, а також забезпечити працівника житлом на час відрядження, причому менеджери, як правило, зупиняються у дорогих та якісних готелях. З метою економії фінансових ресурсів керівництву слід оптимізувати витрати на оплату інформаційних, юридичних аудиторських послуг, консультаційних послуг нотаріусів.

Для того щоб організувати роботу з оптимізації витрат на підприємстві, спочатку початку необхідно виконати низку дій.

По-перше, необхідно проаналізувати потенціал компанії: оцінити основні фінансові показники, показати доцільність нововведень для того, щоб досягти бажаного результату.

По-друге, має бути складений план заходів щодо оптимізації витрат, якому необхідно затвердити терміни даних заходів, відповідальних осіб, перелік конкретних дій, розрахунок витрат на виконання даного проекту, а також запланований річний ефект.

По-третє, необхідний постійний моніторинг та контроль за виконанням плану оптимізації витрат та оперативний пошук резервів скорочення витрат, у разі відхилення від плану.

Практично будь-яке підприємство може мати справу з проблемою пошуку шляхів зниження витрат. Особливо гостро це питання виникає під час

кризи. Головне завдання менеджменту, в даному випадку, полягає у правильному розподілі наявних ресурсів та прийняття раціональних управлінських рішень, підприємство мало змогу не тільки утримуватися на ринку, а й приносити прибуток.

Тема оптимізації витрат буде актуальною ще багато років, оскільки кожне підприємство має самостійно визначити найліпший варіант для себе в питаннях оптимізації та чітко дотримуватися обраної концепції. Створення нових технологій призводить до виникнення нових процесів, що сприяють скороченню витрат та зростання якості життя.

Література:

1. Косинська О.В. Оптимізація витрат як засіб підвищення прибутковості підприємств. Формування ринкових відносин в Україні. 2011. С. 106-110. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/frvu_2011_7_25.pdf

СТАН АНАЛІТИЧНОГО ТА СИНТЕТИЧНОГО ОБЛІКУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНOSTI

Дуднік Д.О.

*Науковий керівник: Хорошилова І.О., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

За способом групування та узагальнення облікових даних бухгалтерські рахунки поділяються на синтетичні та аналітичні. Синтетичні рахунки – це балансові рахунки, що узагальнюють облік господарської діяльності підприємства. Вони містять узагальнену інформацію про економічні ресурси, джерела їх утворення, результати діяльності. Для детальної характеристики об'єктів бухгалтерського обліку здійснюється використання натуральних та грошових вимірників. Облік наявності та змін окремих видів і об'єктів господарських засобів та джерел для їх утворення з використанням різних вимірників називається аналітичним обліком. Між синтетичними та аналітичними рахунками існує нерозривний зв'язок, тобто на аналітичних рахунках відображаються ті ж зміни, що й на синтетичних, але більш докладно.

Взаємозв'язок аналітичних рахунків з синтетичними виявляється в чотирьох рівностях:

- сума початкових залишків з аналітичних рахунків дорівнює початковому залишку синтетичного рахунку;
- сума оборотів з дебету аналітичних рахунків дорівнює обороту з дебету синтетичного рахунку;
- сума оборотів з кредиту аналітичних рахунків дорівнює обороту з кредиту синтетичного рахунку;
- сума кінцевих залишків з аналітичних рахунків дорівнює кінцевому залишку синтетичного рахунку.

Для бухгалтерського обліку поточної дебіторської заборгованості на підприємстві використовується рахунок 36 «Розрахунки з покупцями та